

ב'יאור בדרכך אפשר

ב'יאור בדרכ אפשר

סוכוב' על שם שמאיר על העולמות 'מלמעלה' (בדרך 'מ'יקך') מוביל להתלבש בחוכם, ואור המללא הוא ההגלוות האור כפי שהוא בגבול וצמודה בהתחמה לכל עולם ולכל נברא לפי עניינו ומוחלבש בכל אחד מהם בפנימיותו, ולענינו – האמור לעיל שאלקוטה נמצא בכל מקום, כונתו לא רק לבחינת 'מלך' אלא גם לבחינה 'סוכוב', ולמעלה מז'ה, אפיו בחינה שלמעלה מבחןת סוכוב כל עליין', גם בוחנה זו נמצאת בכל מקומות¹⁴, ואם-כן מהו החדשן המוחיד בהשראת השכינה שבירת המקדש? ואפיו אם תמציא-לומר, שהמשכת אלוקות צריכה לחיות על-ידי עבודת האדם. היה מקום לשיבת האשלה ולומר שהחידוש בהשראת השכינה בכיתת המקדש לבי הרשות השכינה שקיימת בכל מקום בעולם הוא המשמכתה בכל האלוקות מלמעלה למטה והתגלות אלוקות בעולם צריכה להיות עליידי עבודה האדם, וזה עניינו של בית המקדש שנבנה על ידי בני ישראל, ובוודות המקדש הוא על ידי האדם, אבל בכך האשלה לא מישבת כל צורה כי עידין איינו מוכן מה זה שיק לחששו לי מקדש ברקאה שהרי כל עניין התורה והמצוות, ולא רק בנין המקדש, הוא עבודה האדם? אף הענין הוא, פמברא בארכה בתניא¹⁵, דהחדשן דבית המקדש בנוואה זה של דברת השכינה הוא שתחיה המשרעת השכינה ברגליים במקום גשמי מסים בעולם, וכמו הנפש שהיא מהות רוחנית המתלבשת בגוף הגשמי, הרי הנפש היא עצם פשיט מהות פשוטה בלתי מוגדרת הנקרא במקומם אברי הגוף בשוה, דאותה הנפש היא המתלבשת בכל רמ"ח רם"ח איברים ושם"ה גידים, למורת שיש בינויהם הבדלי דרגות מן ההקצתה אל הקצתה. ומוכן שהחיזות שבראש ובבל, למשל, היא פוחמת מהחיות שבענק שברוגל, בכל עצם הנפש נמצאת בכל האברים ובכל הגוף במדה שווה, ואף-על-פיין ברא הקב"ה את האדם באין כזה, שמקום לשירות הנפש ברגליים בצוורה גלויה, ניכרת ונורגת

וַיָּשֶׁב לְהוֹסֵף בֹּזֶה, עַל דְּבוּרֵי אַדְמֹרְךָ הַצָּמָת צָדָקָה, שְׁחוּבָאָו לְעֵל גַּבָּר
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קְרֻחוּ גַם תָּכַן הַעֲנָנָן דְּאַינוּ זוֹ הַיּוֹן שְׁלוּוּס אַין הַשְׁכִינָה
זוֹ וְמִתְּחַלְּתָקָת מִירּוֹשָׁלִים שֶׁל מַעַלָּה, דְּמַבְּיוֹן שְׁאַינוּ זוֹ
מִירּוֹשָׁלִים שֶׁל מַעַלָּה, לְכָן גַם לֹא זוֹ מִירּוֹשָׁלִים שֶׁל מַפְתָּה,
לְמִרְוּשָׁלִים שֶׁל מַעַלָּה, בְּאַשְׁר בְּאַשְׁר
הַיָּה הַחֲרָפָן בְּאַפְּנָן דְּכַלָּה¹ לְהַוְסִיף בָּזָה, דְּזָהָר גַּבָּר
חַמְתוֹן עַל הַעֲצִים וְעַל² מִירּוֹשָׁלִים וְעַל³ מִירּוֹשָׁלִים שֶׁל מַעַלָּה,
הַאֲגָבָנִים, כְּרָבָתָה הַמִּקְדָּשׁ הַגְּשָׁמִי
אַכְּנָן חַרְבָּב (אֶלָּא שְׁחוּבָן הַיָּה בְּאַפְּנָן
כֹּה שְׁהַקְדָּשָׁבָרְוֹךְ הָוָא כַּלָּה אַת
חַמְתוֹן כְּעֵסָוָן, כְּבִיכָּל, עַל הַעֲצִים וְעַל
הַאֲבָנִים, אַבְלָעָם יִשְׂרָאֵל הַמְשִׁיךָ
לְהַתְּקִיִּים, וּבְכָרְבִּים הַכְּמִינִי זַל
אַתְּ הַכְּתוּב בְּתַחְלִילִים "מוֹמוֹרָא לְאָסָר
אַלְוקִים בָּאוּ גּוֹיִם בְּנַחֲלָתָן..."
שְׁלָכוֹרָה יִשְׁתַּחַווּ לְתָמָה אַיזָּה מָקוֹם יִשְׁתַּחַווּ
לְ"מוֹמוֹרָא" עַל כֵּךְ, וְלָמָה לא נָמָר
קִינָה לְאָסָף? ?, אֶלָּא שְׁהַ"מוֹמוֹרָא" הָוָא
עַל כֵּךְ שְׁהַבְּחִיתָנָה נְשָׁרָה, וְעַם יִשְׂרָאֵל
הַמְשִׁיךָ לְהַתְּקִיִּים וּבְכָל
הַחוּבָן לְמַעַשָּׂה גַּשְׁאָר גַּם
הַמִּקְדָּשׁ שְׁלָמָה, הַבְּתִי⁴
בְּנִסְיוֹת וּבְתִי מִדְרָשָׂות שְׁהָם
מִקְדָּשׁ מַעַט וְהַרְיָה הַם קִימִים
תָּמִיד, בְּכָל זַיִן וּבְכָל מַקוֹם.
אַמְנָם גַם לְאַחֲר שְׁנֵי הַבְּיאָוֹרִים כַּיצְדָּקָה
הַשְׁרָתָה הַשְׁכִינָה בְּ"מִקְדָּשׁ שְׁלָמָה"
נִמְשָׁחָה גַם לְאַחֲר הַרוּבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
עַדְיָן אַרְיךָ לְהַבְּנִין, בְּעַצְם הַעֲנִין,
מִהּוּ הַחַדּוֹשׁ שְׁבָעָנָן הַמִּקְדָּשׁ
וְכָמוּ הַגְּנָפֶשׁ הַמְתַלְּבֵשָׁר
עַצְם פְּשָׁוֹת הַגְּמַצָּא בְּ
דְּאוֹתָה הַגְּנָפֶשׁ הָיָא
אַיִּבָּרִים וְשָׁסֶ"ה גִּידְעֹן
הַיּוֹנָן שְׁאַלְקָוֹת יִתְּבָרַךְ נִמְצָא
בְּכָל מִקְוָם וְכָל הָעוֹלָם כָּוֹל "מַלְאָ"
בְּאַלְקָוֹת. וּמְדוֹיק לְשׁוֹן הַכְּתוּב "אַנְיָן
מַלְאָ" יִשְׁלַׁמְדָה שְׁהַשְׁרָתָה הַשְׁכִינָה
בְּעָולָם הָאָבוֹן נְעָלה בְּיוֹתָר וְלֹא רָק בְּתִימָה זֹו בְּאַלְקָוֹת שֶׁאָפָּשָׁר
לֹוֹמֶר עַלְיהָ הַתְּאָרָר מַלְאָ, בְּחִינָת מַמְלָא כֹּל עַלְמַיִן, שְׁוֹרָה
בְּעָולָם אַלְאָ גַם בְּחִינָת יְאָנִי, בְּחִינָת סּוֹכָב כֹּל עַלְמַיִן, מְבוֹאָר
בְּקִבְּלוֹת וְחִסְדִּיות שְׁהָאָרוֹר הַאֲלֹקִי בָּאָלְקָוֹת נְעָלה
הַסּוֹכָב כֹּל עַלְמַיִן" וְאֶורֶד המַמְלָא כֹּל עַלְמַיִן". אֶורֶד הסּוֹכָב הָוָא הַתְּגִלּוֹת הָאָרוֹר
הָאַינְסּוֹפִי הַכְּלָתִי מִגּוֹבֵל שְׁמָאיָר עַל כָּל הַעֲלָמָות וְהַנְּכָרָאִים בְּשָׁוֹת, וּנְקָרָא

12) איכ"ר פ"ד, י"ד. רשיי תהילים עט, א. תוס' קידושין לא, ב - ד"ה איסתייעא. ועוד. 13) ירמי' כג, כד. 14) ראה תנייא רפמ"א. תוע"א בשלח סג, ד. לקות שלח מה, א. ובכ"מ. 15) פנ"א ואילך.